

**Dosarul nr. 1ra-83/22**  
1-19175023-01-1ra-18012022

## **Curtea Supremă de Justiție**

### **D E C I Z I E**

**07 iunie 2022**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,  
Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, de către inculpat și de către avocatul acestuia Petcu Dragomir, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Crîșmari Dmitrii XXXXX.*

#### **Termenul de examinare a cauzei:**

Prima instanță: 04.11.2019 – 02.12.2020;

Instanța de apel: 21.01.2021 – 05.10.2021;

Instanța de recurs: 18.01.2022– 07.06.2022.

#### **a c o n s t a t a t :**

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 decembrie 2020, Crîșmari Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.208<sup>1</sup> Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe termen de probă pe 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Crîșmari Dmitrii în perioada de timp cuprinsă între 29 aprilie 2019 - 18 iunie 2019, aflându-se la domiciliul său amplasat în XXXXX, utilizând sisteme informatice (computere) ce erau conectate la rețeaua internet cu adresa IP: XXXXX, ce a fost alocată la adresa sa de domiciliu de către compania XXXXX, intenționat a folosit, deținut și distribuit în rețeaua internet, prin intermediul programei soft specializate în partajarea de fișiere în spațiul internet de tip „torrent” - 224 de fișiere imagini și video, care potrivit bazelor de date internaționale, administrată de XXXXX respectiv potrivit bazei de date polițienești „GRIDCOP”, se atribuie la categoria pornografiei infantile, printre care și următoarele fișierele: XXXXX.

Totodată, potrivit procesului-verbal de examinare, din 16.10.2019, s-a constatat că, pe dispozitivul rigid de stocare a informației (HDD) de marca XXXXX, cu nr. de serie „XXXXX”, extras din blocul de sistem marca „XXXXX, cu nr. de serie XXXXX și pe dispozitivul portabil de stocare a informației (HDD) de marca

XXXXX, ce aparțin lui Crîșmari Dmitrii, ridicate prin procesul - verbal de percheziție din 11.09.2019, efectuată la domiciliul acestuia amplasat în XXXXX, au fost depistate 652 fișiere foto, și respectiv 3567 fișiere foto, care au fost folosite și deținute intenționat de către Crîșmari Dmitrii, stabilindu-se că toate sunt înregistrate în baza de date internațională administrată de XXXXX, ca fiind material din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.208<sup>1</sup> Cod penal – „*Distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.*”.

**3. Avocatul Chilat Nicolae în numele inculpatului** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că, nu este de acord cu sentința de condamnare emisă în privința inculpatului și pledează pentru achitarea lui, din motiv că vinovăția acestuia nu este dovedită de către organul de urmărire penală, precum și neîntemeiat a fost reținute probele prezentate de partea cauzării în instanța de fond.

Instanța de fond eronat a reținut intenția lui Crîșmari Dmitrii în săvârșirea infracțiunii. Aceasta nu a fost demonstrată de partea acuzării, precum și este combătută însuși de declarațiile inculpatului.

A considerat avocatul că, vinovăția lui Crîșmari Dmitrii nu a fost legal stabilită de către organul de urmărire penală și incorect a fost reținută de instanța de fond.

**3.1. Inculpatul** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că, este nevinovat, probele acuzării nu dovedesc vinovăția sa. Solicitarea principală este întoarcerea tehnicii recunoscute ca corp delict în prezenta cauză penală. Desfășoară activitate științifică, la apel fiind anexate nenumărate lucrări, cercetări și articole scrise de către ultimul.

În opinia inculpatului, prin dispunerea de către instanța de fond a nimicirii corpurilor delictelor îi este încălcat dreptul la muncă garantat de către Constituția Republicii Moldova, precum și conlucrarea sa pe viitor în domeniul științei cu colegii. Zilnic se denigrează reputația sa. Corect ar fi fost să nu i se ia toate utilajele de muncă, menționând că această decizie l-a demoralizat.

**3.2. Procurorul** a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.208<sup>1</sup> Cod penal, la 1 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii procurorul a indicat că, la stabilirea pedepsei cu

închisoarea pe un termen de 1 an și 6 luni, dar cu suspendarea condiționată a executării acesteia, instanța de judecată a concluzionat ca fiind irațional executarea reală a acesteia din considerentul că, inculpatul anterior nu a fost condamnat, iar prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea și acordării posibilității acestuia, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea lui de societate.

Astfel, procurorul a menționat că, aceste argumente nu sunt relevante inculpatului în situația când nu s-a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume de faptul că ultimul nu realizează pericolozitatea acțiunilor sale infracționale și în special faptul că prin distribuirea și accesarea fișierelor cu conținut de pornografie infantilă cu scopul satisfacerii poftelor sale sexuale, el confirmă faptul existenței unei asemenea cereri, iar cât timp este cerere, este și ofertă care se realizează anume prin abuzarea copiilor și supunerea acestora acțiunilor violente cu caracter sexual de către producătorii unor asemenea materiale și în consecință, se aduc atingeri relațiilor sociale cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorului, apărate împotriva pornografiei infantile, precum și întru asigurarea interesului suprem al copilului în societate, iar pentru protejarea lor, pedeapsa aplicată în speță poate fi doar cu închisoarea.

În cazul acestor infracțiuni, victima este minorul care este implicat în mod abuziv în activități sexuale explicite reale sau simulate, inclusiv în forme perverse.

Prin urmare, obiectivele care sunt urmărite de către instanța de judecată la stabilirea pedepsei potrivit prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și în mod special prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, pot fi atinse doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare cu executarea reală a acesteia, or careva temeieri pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, în cazul dat nu sunt.

În acest context, urma a fi reținut și faptul că prin dispoziția art.90<sup>1</sup> Cod penal, legiuitorul a prevăzut expres faptul că condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare (o situație care de fapt este mai severă ca în cazul aplicării art.90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei) nu este aplicabil în cazul infracțiunilor prevăzute de art.208<sup>1</sup> Cod penal.

Astfel, urmând logica legiuitorului, deși nu este prevăzut în mod expres, este evident că nici prevederile art.90 Cod penal - condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei (o situație cu mult mai blândă decât cea prevăzută la art.90<sup>1</sup> din Codul penal) nu sunt aplicabile în cazul infracțiunilor prevăzute de art.208<sup>1</sup> Cod penal.

În această ordine de idei, procurorul consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Potrivit alin.(1) art.75 din Codul penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată necesită să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite,

de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În temeiul celor invocate, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei și modul cum a acționat inculpatul, având în vedere consecințele prejudiciabile ale acțiunilor sale infracționale, precum și în mod special atitudinea acestuia față de acțiunile sale infracționale, ținând cont de faptul că legea penală are ca scop și prevenirea de săvârșirea altor infracțiuni, a considerat că restabilirea echității sociale precum și reeducarea inculpatului Dmitrii Crîșmari, este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, au fost respinse apelurile declarate ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Crîșmari Dmitrii în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.208<sup>1</sup> Cod penal.

Sub acest aspect, instanța de apel a statuat că, potrivit procesului-verbal de constatare a infracțiuni din 09 iulie 2019, s-a stabilit că în perioada de timp 08 martie 2019-19 martie 2019, utilizatorul necunoscut al adresei XXXXX a copiat și distribuit în rețeaua XXXXX de fișiere, dintre care 693 de fișiere sunt unice după valoarea HASH și mărime, dintre care 224 de fișiere au fost atribuite la categoria pornografiei infantile de către organele de drept din alte state.

La fel, potrivit procesului verbal de examinare cu anexe din 24 iulie 2019 potrivit căruia conform bazei de date „XXXXX fișierele video XXXXX distribuit în perioada de timp 20.05.-11.06.2019 și XXXXX distribuit în perioada timp 20 XXXX și fac parte din categoria pornografiei infantile.

De asemenea, potrivit conținutului procesului-verbal de examinare din 27 iunie 2019 s-a constatat că conform bazei regionale de date (Europa) www.ripe.net IP adresa: 79.140.170.12 este atribuită companiei XXXXX și conform răspunsului companiei XXXXX, la sistemul informatic cu adresa XXXXX, este contractat de Crîșmari Dmitrii.

Totodată, la materialele cauzei a fost anexat documentul - răspunsul al companiei XXXXX, potrivit căruia rețeaua Internet cu adresa XXXXX, este contractată de către Crîșmari Dmitrii, cu adresa conectării serviciilor Internet în XXXXX.

Prin urmare, declarațiile inculpatului date în cadrul ședinței de judecată instanței de fond, precum că neintenționat a accesat informația, urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea sunt făcute în vederea evitării de a fi atras la răspundere penală.

Mai mult, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, inculpatul a declarat că, dacă nu ar fi existat anumiți factori subiectivi, în prima instanță avea să recunoască doar păstrarea file-urilor, prin ce și se dovedește suplimentar accesarea acestora.

Referitor la individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului, instanța de apel a subliniat că, prima instanță a respectat prevederile art.art.96, 385 alin.(1), 394 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Cu aplicarea prevederilor art.art.7, 61 și 75 Cod penal, instanța de apel a notat că, reieșind din personalitatea inculpatului, care a comis pentru prima dată, infracțiune mai puțin gravă, luând în considerare circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului până la comiterea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii, lipsa circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, instanța consideră că în privința inculpatului Crîșmari Dmitri, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.208<sup>1</sup> Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

Instanța de apel a considerat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, or, aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, va revizui atitudinea față de valorile sociale cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său.

Așadar, de către instanța de fond întemeiat a fost considerat că scopul educativ al pedepsei poate fi atins și fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o șansă acestuia de a se reabilita în față societății, pentru care fapt a suspendat condiționat executarea acestei pedepse pe un termen de probațiune de 2 ani.

La stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art.90 Cod penal, instanța de apel a reținut că, acțiunile săvârșite de către inculpat și modalitatea comiterii faptei prejudiciabile imputate acestuia, aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării, la această etapă, își va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare în sensul de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. Astfel, instanța de apel a conchis că, aplicarea față de inculpat a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării, ar fi o măsură proporțională în raport cu acțiunile prejudiciabile săvârșite, urmând a fi atins scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia și altor persoane.

**5. Avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului**, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat și restituite corpurile delictive.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat că, instanța de apel doar a trecut în revistă probele administrate, însă nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, neindicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, inclusiv cele invocate în apel.

Avocatul a enunțat că, inculpatul a înaintat pe parcursul judecării cauzei un șir de argumente prin care a motivat că nu a repartizat el careva secvențe video sau

fotografii cu conținut pornografic ce implică minori. Aceste operațiuni au fost răspândite prin programe spion sau virusate, care se descarcă pe calculatorul utilizatorului fără cunoștința sau voința sa, în momentul navigării pe internet.

Pe de altă parte, avocatul cu trimitere la prevederile articolelor 106 și 162 a reliefat că, instanțele ierarhic inferioare nu au atestat că bunurile recunoscute în calitate de corpuri delictive și anume un bloc de sistem de XXXXX și dispozitivul rigid portabil de stocare a informației de model XXXXX" cu capacitatea de 1 TB, pe care este indicat nr. XXXXX, ce au fost transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictive a DIII a INI al IGP, aparțin cu drept de proprietate inculpatului Crîșmari Dmitrii și sunt folosite de acesta în activitatea în calitate de cercetător științific, iar confiscarea acestora ar aduce o atingere semnificativă dreptului la proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptului la protecția proprietății (respectul bunurilor) în sensul art.1 Protocolul nr.1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

**5.1. Inculpatul** în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 10), 11), 14) și 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recursuri decizia solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat și restituite corpurile delictive.

În motivarea recursurilor declarate, autorul acestora invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (*pct. 3.1. din prezenta decizie*).

În esență criticile inculpatului se bazează pe modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, indicând că probele prezentate de acuzare, nu sunt pertinente și concludente ca să dovedească vinovăția sa, totodată indicând că, prin nimicirea corpurilor delictive, îi este încălcat dreptul la muncă garantat de Constituția Republicii Moldova, precum și conclucrarea sa cu colegii, în domeniul științei.

**5.2. Procurorul**, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) și 10 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea acesteia la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (*pct. 3.2. din prezenta decizie*).

În esență criticile procurorului se bazează pe modul de individualizare a pedepsei penale aplicată inculpatului în baza art.208<sup>1</sup> Cod penal, de către instanțe ierarhic inferioare, considerând că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu este echitabilă, deoarece nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea de săvârșirii noi infracțiuni atât de către acesta, precum și de către alte persoane.

**6.** În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, avocații inculpatului, precum și acesta au depus referințe privitor la opinia acestora asupra recursului declarat de procuror, menționând că acesta urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

**7.** Judecând recursurile ordinare, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva

deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

*Referitor la recursurile ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul acestuia Petcu Dragomir.*

Analizând recursurile menționate supra, instanța de recurs constată că sunt bazate pe aceleași temeuri, fiind invocate în principiu aceleași argumente, prin urmare asupra acestora, Colegiul penal se va expune concomitent.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal reține că recurenții invocă temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 11), 12), 14) și 16) Cod de procedură penală, **6)** instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; **8)** nu au fost întrunite elementele infracțiunii; **10)** s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; **11)** persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie **12)** faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; **14)** Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă și **16)** norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme, anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Prin urmare, argumentele recurenților se axează pe ideea că, instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea lui Crîșmari Dmitrii în baza art.208<sup>1</sup> Cod penal.

Însă, verificând alegațiile acestora și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar temeiurile invocate nu au fost încălcate în speța dedusă judecării.

Cu referire la temeiul de recurs invocat de recurenți, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele părți apărării, la caz fiind administrate probe pertinente și concludente susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, recurenții critică modul de

apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind condamnarea inculpatului Crîșmari Dmitrii, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit reține că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Referitor la solicitarea recurențelor privind restituirea corpurilor delictive, Colegiul penal lărgit notează că, instanțele ierarhic inferioare întemeiat a hotărât în temeiul art.162 Cod de procedură penală, nimicirea corpurilor delictive ce au servit la săvârșirea infracțiunii, or în speță s-a constatat cu certitudine că, săvârșirea acesteia a avut loc prin utilizarea unui bloc de sistem de model XXXXX și dispozitivul rigid portabil de stocare a informației de model XXXXX cu capacitatea de 1 TB, pe care este indicat nr. XXXXX.

Subsecvent, în coraport cu motivele invocate de recurenții, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat și prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.208<sup>1</sup> Cod penal, Colegiul penal menționează următoarele.

De către instanța de apel a fost stabilită prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii, or, de către instanțele de fond cert au fost stabilite că inculpatul intenționat a folosit, deținut și distribuit în rețeaua internet, prin intermediul programei soft specializate în partajarea de fișiere în spațiul internet informații care se atribuie la categoria pornografiei infantile.

Astfel, se constată că, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatului Crîșmari Dmitrii, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra

circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă

Cu referire la temeiurile pentru recurs specificate la pct. 10), 11), 14) și 16) alin.(1) din art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că, recursurile nu au fost motivate sub acest aspect, cu alte cuvinte nu este invocat nici un argument ce ar dezvolta problema de drept care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel sub aspect. Astfel, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursurile recurenților prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare a avocatului și a inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Referitor la eroarea de drept prevăzută la pct.12) art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, invocată de recurent, Colegiul penal constată că, aceasta la fel nu poate fi reținută, deoarece apărarea în mod contradictoriu invocă și temeiul de recurs prevăzut de pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicitând remiterea la rejudecare pentru a fi achitat inculpatul.

Mai mult, în acest sens instanțele de fond s-au expus în mod temeinic, considerând corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.208<sup>1</sup> Cod penal.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de către recurenți urmează a fi respinse, ca inadmisibile.

*Referitor la recursul procurorului.*

Din conținutul recursului declarat de către procuror, Colegiul penal reține că, acesta critică decizia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei, temeiuri pentru recurs care sunt prevăzute la pct.6 și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este

obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal consideră că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, prima instanță cât și instanța de apel au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61 și 75 Cod penal, totodată că inculpatul a fost condamnat în baza art.208<sup>1</sup> Cod penal, care este o infracțiune mai puțin gravă, circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului până la comiterea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii, lipsa circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, ținând cont și de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și a altor persoane.

La fel, Colegiul penal reține că, raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii, luând-u-se în considerație toate circumstanțele cauzei și faptul că, Crîșmari Dmritri anterior nu a fost condamnat.

Astfel, aplicarea suspendării condiționate a pedepsei nu este un drept al inculpatului sau a procurorului, ci o prerogativă a instanței de judecată care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În acest context, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de procuror în cererea de recurs, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. O pedeapsă prea blândă nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către făptuitor și alte persoane.

În consecință, Colegiul penal opinează că, argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpatului fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

**8.** În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

### **d e c i d e :**

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, de către inculpat și de către avocatul acestuia Petcu Dragomir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Crîșmari Dmitrii XXXXX*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 30 iunie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

**07 iunie 2022**

**mun. Chișinău**

## **OPINIE SEPARATĂ**

în conformitate cu prevederile art. 339 alin (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală (în cauza penală în privința lui **Crîșmari Dmitrii XXXXX**)

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 02 decembrie 2020, Crîșmari Dmitrii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 208<sup>1</sup> Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pentru un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, au fost respinse apelurile declarate ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificară.

3. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2022, au fost respinse ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procuror, inculpat și avocatul acestuia, cu menținerea hotărârii contestate.

4. Am semnat potrivit legii decizia, însă nu susținem soluția adoptată și considerăm, că în speță urma a fi adoptată o decizie de remitere a cauzei la rejudecare în partea modului individualizării pedepsei stabilite inculpatului Crîșmari Dmitrii, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din considerentele ce urmează.

5. Analizând decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Crîșmari Dmitrii, în raport cu circumstanțele cauzei, considerăm că hotărârea contestată, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în această parte.

Astfel, subliniem că instanța de apel nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a executării pedepsei, ajungând la o concluzie pripită în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal, întrucât în speță instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a circumstanțelor cauzei.

Sub acest aspect, menționăm că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora. Or, în textul art.

90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

În acest context, precizăm că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de apel nu a indicat motive clare ce au stat la baza concluziilor privind posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești.

Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respins.

6. În concluzie, exprimăm dezacordul cu colegii din completul de judecată pe marginea judecării cauzei în ordine de recurs.

**Judecător**

**Toma Nadejda**

**Judecător**

**Cobzac Elena**